

Thứ Bảy 29 tháng 9 năm 2012

CÁC TỔNG LÃNH THIÊN THẦN

Lễ Kính



Tổng Lãnh Thiên Thần Micae

Hiệp Nhất

Trong hoàn cảnh nguy nan của đất nước và dân tộc Việt Nam hiện nay, chúng ta hãy cầu xin Tổng Lãnh Thiên Thần Micae (Michael) khơi dậy sự can đảm công chính trong lòng mọi con dân Việt Nam – trong nước cũng như hải ngoại, tín hữu cũng như tu sĩ, con chiên cũng như bậc chủ chăn, Công Giáo cũng như ngoài Công Giáo - để tất cả trở thành những chiến sĩ can trường trong đoàn quân của Ngài, đứng lên chống lại sự dữ và thế lực ma quỷ đang trấn áp quê hương chúng ta.

Tổng lãnh thiên thần Micae



Micae, danh từ Hêbrô có nghĩa “Ai bằng Thiên Chúa” ám chỉ sự siêu việt của Thiên Chúa, được nói đến trong sách Đamien (10:13-21) và trong sách Khải Huyền của Thánh Gioan (12:7) như vị chiến thắng ma quỷ.

Thánh Micae đã chống lại thần dữ để bênh vực quyền tối cao của Thiên Chúa. Giáo Hội nhận thánh Micae như Đấng bảo trợ và tin rằng ngài vẫn dâng lời cầu nguyện của chúng ta lên ngai tòa Chúa. Ngài được tôn kính ngay từ những ngày xa xưa bên Đông phương. Tại Tây phương, nhiều cuộc hiển linh của thánh Micae càng làm cho việc sùng kính khởi sắc hơn, như tại núi Gargano miền nam nước Ý, dưới thời đức Gelase (192-196).

Tại Pháp, thánh Thiên Thần là một thánh quan thầy. Tổng Lãnh Thiên Thần Micae cũng đã hiện ra với nhiều người, đặc biệt năm 708, ngài hiện ra với Đức Giám Mục thành Arranche và Đức Giám Mục đã xây một thánh đường nguy nga để kính dâng Đức Micae tại Mont Saint Michel. Từ đó, nơi đây đã trở nên một vị trí hành hương lớn.

Theo thánh nữ Jeanne d’Arc, Thánh Micae đã thúc dục bà đi gặp vua Charles VII để lên đường đi cứu nước. Thánh Micae là quan thầy những người làm nghề phải dùng đến lò nung như người làm bánh, người thợ rèn,... Thánh Thiên Thần cũng là quan thầy đoàn lính dùi. Nhiều thành phố đã mang tên Người. Thánh Micae cũng được cầu khi giúp bệnh nhân sắp chết.

Tổng Lãnh Thiên Thần Raphael



Danh xưng Raphael tiếng Hêbrô có nghĩa là “Thiên Chúa chữa lành” hoặc “Thầy thuốc của Thiên Chúa”.

Sách Tobia cho biết, chính ngài đã được Thiên Chúa sai đến giúp đỡ gia đình ông Tobit trong cơn hoạn nạn. Trong câu chuyện này, ngài xuất hiện để dẫn dắt con ông Tobit là Tobia qua những cuộc mạo hiểm dị thường mà sau cùng dẫn đến một kết quả thật tốt đẹp: Tobia kết hôn với Sarah, ông Tobit được chữa khỏi mù mắt và tài sản của gia đình ông được hồi phục. Người đã cho hai cha con biết: “Ta là Raphael, một trong bảy khâm sai của Thiên Chúa hằng ở bên cạnh Ngài trong huy hoàng của Ngài hiện diện.”

Mục đích của câu chuyện là để minh chứng sự Thiên Chúa quan phòng hằng hoạt động trong đời con người và hằng nghe lời cầu xin. Raphael được cầu xin cho thể xác khang an, linh hồn khỏe mạnh và là quan thầy người đi đường.

Trước đây, Thánh Raphael được giáo hội kính nhớ vào ngày 24 tháng 10 hằng năm. Điều này đã được thêm vào niên lịch Giáo Hội La Mã trong những năm 1921. Vào năm 1970, khi duyệt lại niên lịch, Giáo Hội đã đưa ngày lễ kính thánh Raphael vào chung một ngày với thánh Micae và thánh Gabriel.

Tổng Lãnh Thiên Thần Gabriel



Gabriel, danh xưng Hêbrô có nghĩa là “Thiên Chúa là sức mạnh”, cũng còn được gọi là “Sứ thần truyền tin”, được gửi đến để báo tin Thiên Chúa can thiệp vào việc cứu rỗi nhân loại và đấng Messia sẽ đến thực hiện. Gabriel được gửi đến với ngôn sứ Đanien (Dn 8:16; 9:21-27), với ông Giacaria và Đức Mẹ (Lc 1:11-38; 8:16-27; 9:21-27). Đây cũng là sứ thần đã nhiều lần hiện ra báo mộng cho Thánh Giuse.

Việc tôn sùng thánh Gabriel nổi bật vào thế kỷ X. Năm 1951, đức Piô XII đặt làm quan thầy các chuyên viên truyền thông (truyền thanh, truyền hình, điện thoại).

Thánh Bernard nhận định: Trong tất cả các thiên thần, đức Gabriel đã được thấy là vị xứng đáng loan báo những chương trình của Thiên Chúa cho Đức Mẹ và đón nhận lời fiat (xin vâng) của Mẹ.

Từ những thế kỷ đầu của kỷ nguyên Kitô Giáo, đức tổng thần Gabriel đã được phụng vụ tôn kính. Vào thế kỷ IX, tên ngài đã thấy xuất hiện trong danh bộ các thánh, được mừng vào ngày 24 tháng 3, gắn liền với lễ Truyền Tin. Vào năm 1921, Đức Biển Đức XV tuyên bố một ngày lễ kính tổng thần Gabriel trong toàn thể Giáo Hội. Hiện nay, ngài được mừng chung với tổng thần Micae và tổng thần Raphael vào ngày 29 tháng 9.

Cả 3 vị tổng lãnh thiên thần: Micae, Raphael, Gabriel đều được Giáo Hội mừng kính vào ngày 29 tháng 9 hằng năm (lễ kính các tổng lãnh thiên thần) Ngoài ra, theo một số tài liệu, có tất cả 7 thiên thần quyền quý thường hầu cận bên Thiên Chúa. Sau 3 tổng lãnh thiên thần nêu trên, các vị còn lại là Uriel, Selphiel, Jegudiel, và Barachiel.



Và một vị thần dữ là Lucifer.



Nhân dịp này Lucifer vị Tổng Thần có tên gọi là “người mang ánh sáng” rớt cuộc đã trở thành kẻ bị nguyên rủa.

Theo truyền thuyết, Lucifer là một Tổng Lãnh Thiên Thần mà Chúa đã tạo dựng lên để trông coi mọi việc trên trời, chức quyền cao hơn hai Tổng Lãnh Thiên Thành khác là Gabriel và Michael (Micae). Chính vì thế mà hình vẽ biểu tượng của vị này là một thiên thần có 3 đôi cánh, trong khi đó các vị khác chỉ có 1 đôi cánh. Nhưng vì được trao quyền lực quá cao nên Lucifer tự nghĩ mình không thua Thiên Chúa và nảy sinh ý tưởng lật đổ Đấng đã tạo dựng nên mình. Và nhất là, ông rất ghen ghét loài người vì được Thiên Chúa đặc biệt yêu thương. Lucifer lôi kéo một số Thiên Thần đi theo ông và quyết định chống lại ý muốn của Thượng Đế. Điều này dẫn đến cuộc nổi loạn của Lucifer. Truyền thuyết kể rằng tổng số thiên thần theo phe Lucifer khoảng 133.306.668, và số thiên thần trung thành với Thiên Chúa là khoảng 266.613.336.

Với đầy sự ngạo mạn, Lucifer đưa ra một lời tuyên chiến “Ta (Lucifer) sẽ lên thiên đàng; Ta sẽ nhắc ngôi ta lên trên những vì sao của Thiên Chúa; Ta sẽ ngồi lên vị trí lãnh đạo của mọi thứ, trên mọi đỉnh cao nhất của mọi ngọn núi linh thiêng nhất. Ta sẽ lên cao hơn các đám mây; Ta sẽ như Đấng Chí Cao.”

Thiên Chúa ra lệnh cho Tổng Lãnh Thiên Thần Micae thống lãnh binh đoàn các thiên thần trung thành để đánh đuổi quân của Lucifer. Thua trận, Lucifer bị đuổi khỏi Thiên đường và đẩy xuống Hỏa Ngục là nơi không bao giờ có an lành và vui vẻ, chỉ có tiếng khóc than, rên rỉ và đau đớn. Truyền thuyết kể rằng Lucifer bị ném ra khỏi Thiên Đàng như một tia chớp giáng xuống mặt đất. Qua truyền thuyết này, Tổng Lãnh Thiên Thần Micae thường được mô tả trong các hình vẽ như một thiên tướng cầm gươm đánh Quỷ dưới hình tượng con rắn.

Tuy nhiên, sự trừng phạt đó vẫn không làm Lucifer và các thiên thần đi theo ông nguôi lòng căm ghét loài người. Lucifer bắt đầu phá hủy sự sống của Trái Đất, không cho sự sống phát triển, và luôn tìm cách để lôi kéo con người đi vào trầm luân giống như ông và bè lũ.

Chiết tự theo tiếng Latin thì “Luci” có nghĩa là “Ánh sáng” và “Feris” là “Người mang đến”, tổng hợp lại Lucifer là người mang ánh sáng. Nhưng dưới địa ngục, Lucifer còn có tên Satan có nghĩa theo tiếng Do-thái cổ là Tăm Tối. Các thiên thần theo Lucifer là các “Fallen Angels” tiếng bình dân gọi là “Quỷ”.

Hiệp Nhất